

Un artista per a cada edició

Des del 1996, Temporada Alta encarrega el cartell a un creador destacat, com ara Antoni Tàpies o el cuiner Ferran Adrià

DANI CHICANO
Temporada Alta va començar l'any de la Barcelona olímpica, el 1992, a través de l'empresa gironina Bitó Produccions, amb Quim Masó i Josep Domènech al capdavant, i un pressupost de poc més de 12.000 euros, llavors 2.150.000 pessetes (4 espectacles). El cartell de les quatre primeres edicions no tenia gaire secret, un enorme cercle blau amb el nom del festival sobre un fons groc amb dates, logotips i para de comptar. El tomb pel que fa a qüestions d'imatge, i sobretot pel que respecta al cartell en concret, es va fer en l'edició de l'any 1996, en què Bitó Produccions el va encarregar per primera vegada. L'artista designat va ser Leonard Beard, i el contrast respecte al que s'havia fet llavors va ser enorme. Beard va idear una mena de vela, mig teatre mig circ, amb una gran entrada que al mateix temps podia ser boca d'escenari, que tancava un teló vermell. Van succeir Beard el gironí Narcís Comadira (1997), Àngel Jové (1998), Carme Sanglas (1999), Frederic Amat (2000) o Perejaume (2001). Des que Temporada Alta té un cartell diferenciat per a cada edició, ja s'ha instituït com una mena de tradició crear una certa expectativa al voltant de quin serà l'artista escollit i quines seran les característiques del cartell. En les edicions del 2002 i el 2003, aquesta ex-

pectació va ser màxima, sobretot per la personalitat artística i creativa dels artistes a qui van ser encarregats. El 2002, Carles Santos, músic i creador de Vina-ròs, va compondre un inquietant mosaic d'ulls d'aus, mentre que el 2003 l'encarregat de fer el cartell, un enorme cotó de sucre sobre un fons fosc, va ser el cuiner Ferran Adrià, que quatre anys després seria convidat a participar al certamen d'art contemporani Documenta de Kassel. Toni Catany (2004) i un provocador Antoni Llena (2005) també han deixat la seva empremta en la col·lecció de cartells del festival, que va incloure per primera vegada un discurs polític el 2006, amb *El pallasso polític*, una obra de Joan Fontcuberta, composta a partir de milers d'imatges de polítics extretes d'internet de manera aleatòria, que componien finalment la figura d'un pallasso en ple míting. Una obra de Jaume Plensa va precedir el 2007 l'arribada d'una de les obres importants del festival, el 2008, no només per l'autor, Antoni Tàpies, sinó perquè des de llavors el dibuix de Tàpies ha esdevingut el logotip del festival. Del controvertit meló d'Antoni Miralda (2009) es va passar el 2010 al cartell d'Eugènia Balcells, i el d'aquest any de Santi Moix, que té moltes similituds amb el que va fer per l'edició de l'estiu passat del Festival Castell de Peralada.

Evolució del cartell. En la primera imatge, un detall del cartell originari del festival, que va ser el mateix en les quatre primeres edicions. D'esquerra a dreta i de dalt a baix, els cartells de les edicions 1992-1995, 1996, 1999, 2006, 2007, 2008, 2009 i 2011.

